

COMPRA, LEE, DIFON

La Veritat nº 113

(octubre de 2023)

“Es prepara el X Congrés Mundial Obert de la IV Internacional”

Les contradiccions del nou govern

Gairebé quatre mesos després de les eleccions del 23 de juliol, s'ha arribat a la formació del govern de coalició entre el PSOE i Sumar, basat en acords amb altres formacions. Ara toca veure quina política ha de desenvolupar, però a ningú se li amaga que aquest govern s'enfronta a poderosos obstacles, alguns d'ells deguts a la seva dependència de la Unió Europea i de l'imperialisme americà a través de l'OTAN, d'altres a l'oposició i el boicot per part de l'aparell d'Estat heretat del franquisme i les seves representacions polítiques (PP, Vox i la morralla que s'ha mobilitzat amb ells), un aparell que el Govern no dubta a preservar. Altres obstacles sorgeixen, directament, de les decisions del mateix govern. Sense poder ser exhaustius, vam analitzar alguns aspectes que poden il·lustrar la situació general.

La qüestió de les pensions

El Govern s'ha compromès a mantenir la pujada de les pensions segons l'IPC mitjà de l'any anterior, una conquesta arrencada pels i les pensionistes amb la seva mobilització. Però ara ha de complir els seus compromisos amb Brussel·les i aplicar la reforma Escrivá.

La Comissió Europea té la potestat de fer l'auditoria sobre el desenvolupament de la reforma de pensions. I segons publica El Economista, la primera revisió prevista “avança mesures necessàries per valor del 0,8% del PIB, segons l'AIReF, l'equivalent a un desajust de 10.700 milions que haurà de pactar la nova minis-

tra”. La mateixa publicació assenyalava que el Banc d'Espanya (institució subsidiària del Banc Central Europeu) “ve alertant de la necessitat d'incloure noves mesures per la via de la despesa, dels ingressos o una combinació de totes dues per cobrir les necessitats del sistema de les pensions”. És a dir, augmentar les cotitzacions o les aportacions de l'Estat (en un marc de reducció pactada amb la UE del dèficit i el deute, i de pujada de la despesa militar) o retallar les pensions. Tot això en un context en què el govern sortint s'ha negat reiteradament a complir el mandat legal d'una auditoria dels comptes de la Seguretat Social que dispararia tot dubte sobre la sostenibilitat del sistema, i el nou govern no ha inclòs, tampoc, aquesta auditoria entre els seus objectius.

Alhora, assenyalava la mateixa publicació, ha d'aplicar el que disposa la reforma Escrivá sobre “el desenvolupament del fons públic de pensions que gestionaran cinc empreses privades”. I “els plans del Ministeri passen per ressuscitar l'estalvi del pla de pensions d'ocupació de l'Administració General de l'Estat”.

A més, el Govern ha decidit transferir la gestió de la Seguretat Social a Euskadi, un pas cap a la ruptura de la Caixa única. I, a partir d'aquí, es podria obrir una lògica que les 17 comunitats ho demanin.

Totes aquestes qüestions han d'enfrontar la nova ministra amb el moviment de pensionistes, moviment independent que es basa en el principi que “governi qui governi, les pensions es defensen”.

El boicot del poder judicial i de l'aparell d'Estat en general

Els pronunciaments del Consell del Poder Judicial, dels fiscals, de les juntes de jutges de nombroses províncies, contra l'amnistia i contra la inclusió del lawfare en l'acord del PSOE amb Junts auguren una forta actuació de l'aparell judicial per interferir, paraitzar o boicotejar l'aplicació de les mesures que aprovi el nou govern. Començant per l'amnistia –que, segons el text del projecte de llei presentat hauria d'aplicar cada jutge o tribunal en cada cas concret– però estenent-lo a qualsevol altra mesura de progrés o de desenvolupament de drets. Aparell judicial que forma part d'un aparell d'Estat que actua en col·lusió amb les diferents representacions polítiques del franquisme.

Es preveu una tortuosa tramitació de la llei d'amnistia al Senat i una més que probable remissió del text al Tribunal Constitucional, que pot paraitzar cautelàriament la seva aplicació, i, més tard, anul·lar-la totalment o parcialment. Ja ha començat el joc dels franquistes per deformar el TC i evitar que aprovi l'amnistia. L'apartat-se un membre del TC d'un pas preliminar mentre tots els nomenats pel PP, enemics declarats de l'amnistia, segueixen en els seus llocs, va en la línia del sabotatge que va transformar el TC perquè es carregués l'Estatut català.

Mentrestant, el poder judicial continua actuant per posar obstacles o fins i tot dinamitar les aliances que han permès la formació del Govern. El jutge de l'Audiència Nacional Manuel García-Castellón, instructor del cas Tsunami, ha demanat a les auto-

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta Carta Setmanal

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: inforposi@gmail.com o entra a la nostra Web: <http://www.posicuarta.org>

Nostre compte corrent en La Caixa és: 2100 2812 51 0200071314. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid
Teléfono: 91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01
<http://www.posicuarta.org>
Busca'ns en Twitter: @posicuarta

ritats de Suïssa que la policia helvètica localitzi la secretària general d'ERC, Marta Rovira, fugida a aquest país des del març del 2018, com a pas previ per sol·licitar la seva detenció i entrega a Espanya. Tot això basat en l'acusació de terrorisme feta recentment contra la dirigent republicana, acusació que el mateix jutge sembla haver-se inventat.

Governar convivint amb l'aparell judicial (i amb l'exèrcit, la Guàrdia Civil, la policia i els alts cossos de funcionaris, cossos franquistes heretats de la dictadura sense cap depuració segons el pactat pels dirigents del PSOE, el PCE i nacionalistes en l'anomenada "transició", i que ja s'han manifestat en contra de la formació del govern) és un camí molt difícil. Per això sempre hem assenyalat que un veritable progrés social i democràtic exigeix la ruptura amb aquestes institucions i amb la Monarquia, exigeix la República.

La submissió a les normes de la Unió Europea

Ja el mes d'abril, el govern de Pedro Sánchez i Yolanda Díaz va acordar amb la Comissió Europea –en el Programa d'Estabilitat 2023-2026 i el Programa Nacional de Reformes 2023– avançar al 2024 la reducció del dèficit públic al 3%, un any abans del previst. El que significa reduir-lo gairebé 2 punts en 2 anys, ja que el dèficit públic va tancar el 2022 en el 4,8% del PIB. També es va comprometre a continuar la reducció del deute, després de la disminució de cinc punts el passat any, fins a situar-se per sota del 110% el 2024, un any abans del previst.

Compatibilitzar les promeses d'increment de la despesa en sanitat (que necessita una injecció urgent de fons per recuperar-la dels gravíssims efectes de les enormes

retallades sofertes entre el 2020 i el 2017 i les conseqüències de la pandèmia), en ensenyament i en els serveis i infraestructures públiques amb aquests compromisos de quadratura del cercle. Més encara tenint en compte els compromisos d'incrementar la despesa militar.

La mobilització de la població en defensa de la seva sanitat i la seva educació pública haurà d'exigir al Govern que financi la sanitat, l'ensenyament o el transport, i oposar-se a qualsevol decisió governamental que les sacrifiqui.

I la subordinació als Estats Units

La subordinació del govern espanyol –i de tots els governs europeus– al principal imperialisme, el dels EUA condiona tota l'acció exterior del govern. Un govern que s'ha sotmès pel que fa al suport a la guerra a Ucraïna i en el suport al suposat "dret a la defensa" d'Israel, que justifica el genocidi contra el poble palestí. Les crides –amb la boca noia– a un "alto el foc" o a "pauses humanitàries" no són més que hipocresia. Com il·lustra el cas de l'alt representant de la Unió Europea per a política exterior, Josep Borrell, demostrada recentment en una entrevista amb Al Jazeera:

"Consideren que el que duu a terme Israel són crims de guerra?", li pregunta l'entrevistador, sobre la postura de la UE. "Jo no sóc advocat, però hi ha una Cort Penal Internacional que es farà càrrec d'una investigació". Inmediatament després d'aquesta afirmació, el presentador li pregunta: "La postura de la UE és que el que va dur a terme Hamàs el 7 d'octubre són crims de guerra?". I Borrell respon taxatiu: "sí, ho considerem un crim de guerra, perquè els civils van ser assassinats

clarament sense cap altre motiu, a banda que es trobaven allà".

L'entrevistador respon: "Com pot ser tan clar a l'hora d'acusar Hamàs de crims de guerra, però quan li he preguntat per Israel m'ha respost que no és advocat?".

Pedro Sánchez ha visitat Israel, on ha declarat a Netanhayu el seu total suport davant el terrorisme de Hamas, precisament en un moment en què el clamor mundial per l'alto el foc obligava Israel a signar una treva. Mentre el Govern manifesta el seu suport a l'Estat sionista, continua comerciant amb Israel, li subministra armes i consent les constants intromissions de l'ambaixadora de l'Estat sionista en la política espanyola, desenes de milers es manifesten als carrers en solidaritat amb Palestina, demanen al Govern la ruptura de relacions amb Israel, exigeixen el boicot al comerç amb Israel.

Per la independència del moviment obrer

La situació que hem exposat de manera general aboca a una conclusió: el moviment obrer i popular, si vol defensar les seves conquestes socials i democràtiques, i aconseguir la satisfacció de les seves reivindicacions, les organitzacions obreres, i, en particular, els sindicats, si volen ser fidels als objectius per als quals van ser fundats i per als quals els treballadors i treballadores s'hi uneixen, no poden subordinar-se a les decisions i necessitats del govern de Pedro Sánchez i Yolanda Díaz. Representen la majoria i han d'actuar i organitzar-se de manera independent, guiant-se exclusivament per les necessitats i reivindicacions de la classe treballadora i dels pobles de l'Estat. S'ha de guiar pel principi que, governi qui governi, les reivindicacions es defensen i al Govern se li exigeix que les compleixi.

Els nostres compromisos...

Berlín 25 N, contra la guerra i el genocidi

Valencia

Barcelona

Bilbao

Tarragona